

Det Anarkistiska Biblioteket



När inträdde bolsjevikernas diktatur över arbetarna?

Alexander Berkman

Alexander Berkman
När inträdde bolsjevikernas diktatur över arbetarna?
1935

Tidningen Brand #49 1935

www.anarkistiskabiblioteket.se

1935

Så kom Brest-Litovsk-freden. Två månader förut, i december 1917, hade Trotzky tillbakavisat med en fin gest av nobel indignation den av Tyskland erbjudna freden på villkor som voro mycket fördelaktigare för Ryssland. "Vi föra intet krig, vi underskriva ingen fred!" hade han sagt, och det revolutionära Ryssland applåderade honom. "Ingen kompromiss med den tyska imperialismen, inga medgivanden" ökade det genom landet; och folket stod färdigt att försvara sin revolution ända till döds. Men nu fordrade Lenin ratificeringen av en fred som innebar det mest modlösa förräderi mot den större delen av Ryssland, Finland, Lettland, Lithauen, Vitryssland, Bessarabien - alla gingo över till den tyska inkräktaren och deras egen bourgeois förtryck och exploatering.

Lenins inflytande var starkt. Han segrade. Brest-Litovsk-freden ratificerades av den 4:de sovjetkongressen.

Det var Trotzky, vilken först försäkrade under avvisande av den tyska freden på de erbjudna villkoren i december 1917 att arbetarna och bönderna, inspirerade och beväpnade av revolutionen, skullem edelst guerillakrig besegra en invasionsarmé. Vänstersocialrevolutionärerna kallade nu till bonderesningar, till kamp mot tyskarna, övertygade att ingen skulle kunna besegra den revolutionära glöden hos ett folk som kämpade för bevarande av dess stora revolutions frukter! Arbetare och bönder, lyssnade till detta upprop, bildade militärdetachment och störtade till Ukrainas och Vitrysslands hjälp, tappert skridande mot de tyska inkräktarna. Trotzky befallde ryska armén att förfölja och undertrycka dessa friskaror.

Mordet på Mirbach följde härefter.

Det var det vänstersocialrevolutionära partiets protest och utmaning mot den preussiska imperialismen i Ryssland. Bolsjevikregeringen började vidta åtgärder till deras underkuvande, den hade nu en känsla av att stå i obligation till Tyskland. Dzerzhinsky, allryska utomordentliga kommissionens ledare, fordrade terroristernas utlämnande.

Det var en unik situation i revolutionsannalerna: ett revolutionärt parti med makt krävande av ett annat revolutionärt parti, med vilket det samarbetat, arrestering och bestraffning av en revolutionär för avdagatagandet av en imperialistisk regerings representant. Brest-Litovsk-freden hade ställt bolsjevikerna i den onaturliga ställningen av en gendarm för Tyskland. Vänstersocialrevolutionärerna besvarade Dzerzhinskys fordran med den senares arrestering. Denna handling och de väpnade skärmytslingarna, som följde därpå, (ehuru obetydliga i sig själva) voro helt och hållet utförda av de bolsjevikiska politikerna. De förklarade att det var ett

försök av vänstersocialrevolutionära partiet att bemäktiga sig regerings-tömmarna. De förklarade detta parti fågelfritt och dess utrotning började.

Denna bolsjevikiska metod och taktik var icke av tillfällig natur. Snart blev det klart att det är den kommunistiska statens ständiga politik att krossa varje slags yttring som icke var i överensstämmelse med regeringen. Efter ratificeringen av Brest-Litovsk-freden återkallade vänstersocialrevolutionärerna sina representanter i folkkommissariernas sovjet. Bolsjevikerna voro i besittning av den ensamma kontrollen över regeringen.

Under en och annan förevändning fullföljde de den mest godtyckliga och grymma undertryckning av alla de andra politiska partierna och rörelserna. Mensjevikerna och högersocialrevolutionärerna hade "likviderats" långt förut, tillsammans med den ryska bourgeoisin.

Nu var det de revolutionära elementens tur - vänstersocialrevolutionärerna, anarkisterna, de partilösa revolutionärerna.

Men dessas "likvidation" inbegrep mycket mer än undertryckandet av små politiska grupper. Dessa revolutionära element hade strängt förföljts, vänstersocialrevolutionärerna bland bönderna, anarkisterna huvudsakligen bland stadsproletariatet. Den nya bolsjeviktaktiken inneslöt systematisk utrotning av varje tecken till missnöje, förkvävandet av all kritik och tillintetgörandet av all självständig opinion eller ansträngning.

Med denna fas inträdde bolsjevikernas diktatur över proletariatet, såsom det populärt karaktäriserades i Ryssland.